

BUDAPESTA
 25 Novembre st. v
 Duminica 7 Decembre st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
 Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 91.

ANUL XV.
1879.

Prețul pe unu anu 10 fl.
 Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
 anu 2 fl. 70 cr.
 Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
 (Urmare.)

Eroul țilei fiindu Barbu, se 'ntielege de sine, că dânsul plăti și spesele acestei serbări.

Dar pâna când ajunse la acestu punctu, dânsul uită nu numai studiile sale abia începute, dar înca și aceea deca este universitate séu ba, asiá de multu n'a fost sê asculte conferinți'a cutărui profesor.

De aci 'ncolo apoi studiá si mai puțin. Cu atât mai multu petrecea înse prin cafenele, bererii, café-chantants si altele, unde tóta compani'a lor se adună regulatu, si unde, barbati si femei, toti erau per „tu“.

Dar sê parasimu pe unu momentu pe Barbu, că sê-si póta petrece în linisce lun'a de miere, si sê ne 'ntórcemu la celelalte dóue persóne de frunte ale istoriei nóstre.

John, dupa însurațiunea lui atât de reeșita, află cu cale a face o caletoria prin Germania, unde înse — nu ve temeti — nu-l vom urmari. Motivul excursiunii sale, precum bine se póte cugetá, n'a fost numai d'a-si face niște placeri, căci pentru acele avea câmpu de ajunsu si la Paris; ci necesitatea împusa d'a nu se aretá câtva timpu în acestu Babylon modernu, unde famili'a din Normandia, cu ajutorul poliției, putea sê dea de el, si atunce erá perdutu.

Rinaldo înse, necompromisu de fel, remase locului. El facea mici pocalituri, mai ales în socotéla provincialistilor si a străinilor, si se sustinea domnesce, fara că sê lucreze ceva.

Dar în sfârșitu lui si acesta i pareá lucru, si înca lucru greu. Decise dara sê întreprinda vr'unu planu nou, din care sê-si póta face parale, că câtva timpu ierasi sê póta trai comodu.

Meditându în o cafenea asupra acestei probleme, frundari unu țiuaru, si acolo ceti urmatorul anuciú:

„O dama tinera își cauta unu secretaru, care sê scia între altele si

limb'a italiana. Concurentii au sê-si tramita fotografi'a sub adresa „Secretaru“ la administrațiunea acestui țiuaru“.

— Iéta ceea ce cautai! — esclamá Rinaldo. Dam'a aceea, care se numesce tinera, de siguru va fi cam de etate, înse va avé parale multe. Dar în fine, ce-mi pasa, tinera séu betrâna, numai sê fia avuta!

Numai decát se duse acasa, luá o fotografia a sa, scrise pe ea locuinti'a sa si unu nume falsu, si punându-o în o cuverta, o tramise în administrațiunea acelu țiuaru.

A trei'a di numai decát primi unu micu biletu,

Rinaldo conversa cu contess'a, când de odata aparú unu husaru.

care îl avisă să meargă în strad'a Rivoli, nr. 15, etagiul al treile, nr. 75.

Rinaldo nu esită multu, ci îmbracăndu-se curatu, merse la locul de întelnire, siguru de a gasi acolo vr'o aventura de amoru.

Ajunsu la locul indicatu, batù la usia, si o subreta interesanta veni să i-o deschida.

— Di Carolini? — întrebă aceea, dovedindu prin acést'a, că dóm'n'a sa aşteptă pe unu domnu cu acestu nume.

Rinaldo, carele scrisese pe adres'a tramisa la administraţiunea diuarului tocmai numele de Carolini, respunse numai decât :

— Da.

— Asiá dara, poftimu, dóm'n'a contessa ve aşteptă.

Contessa! Asiá dara necunoscut'a anunciátore e contessa! Iéta ceea ce Rinaldo îsi însemnă înainte de a trece pragul.

Si el fu condusu în o antisiambra mobilata elegantu. Camerist'a deschise o usia vis-à-vis si Rinaldo întră într'unu salonu provediutu cu totu confortul domnescu.

Pe o sofa sîdea culcata a lene o dama cam de trei-dieci de ani, într'unu negligé seducatoru, tînêndu în mâna o carte, din care înse nu cetiá, căci cugetele ei rataciau prin alte pãrti.

La întrarea lui Rinaldo, ea se aretă suprinisa, si dîse :

— Me iertati, domnul meu; camerist'a mea de sigur nu m'a întielesu bine, când i-am dîsu că nu sîm în stare d'a primi . . .

Rinaldo sciea pré bine, că acést'a e numai o frasa góla, menita a-i dá farmecul inocentiei, că astfel pasiunea lui sè se aprinda si mai tare.

Deci, iscusitu ce erá în treburi de aceste, respunse facêndu unu pasiu înderetu :

— Asiá dara, dator'ia mea este sè-mi ceru scusele si sè me retragu.

Înse ea, totu culcata, grabi sè respunda :

— E bine, eu n'am ce sè te iertu, căci n'ai greşitu nimica, ci numai camerist'a mea a fost neglióba. Acuma dara, dupa ce deja ai întratu, nu te mai rentóre, de cumva adeca nu te vei simtí ofensatu, că te primescu asiá.

Si dupa aceste vorbe ea se scolà si îsi întinse mân'a lui Rinaldo.

Acest'a se apropià de ea, si sarutându-i mân'a, respunse :

— Contessa, farmecatu în primul momentu al întrării mele, n'am în ânim'a mea altu sentimentu decât cela al admiraţiunii !

Contess'a îsi închinà capul putîntel, spre a multiamí astfel pentru complimentul ce i s'a facutu. Apoi privindu într'unu modu seducatoru spre Rinaldo, i dîse :

— Poftimu, ocupati locu !

Rinaldo siediu într'unu fotelu vis-à-vis de ea, si începù :

— Aşteptu ordinul dvóstre, dna contessa.

— Precum ati cetitu, — începù dèns'a, — eu am trebuintia de unu secretaru. Póte că v'a parutu cam curiósa dorinti'a mea, că concurentii sè-si tramita si fotografiile lor; sè me esplicu dara din capul locului, că astfel sè delaturu ori ce presupuneri suspecte.

— Ah! me rogu . . .

— Fiic'a unei înnalte familie din Italia, si anume a contelui Montedoro, maritata dupa marquisul Vadeque, atât la cas'a parintiésca, precum si pâna ce

a traitu barbatul meu, am dusu casa deschisa, si în-nalt'a societate petrecea des în salónele nóstre. De si veduva, dar înca . . .

— În flórea vietii.

— Totu iubítore de petreceri, ducu si acuma o casa deschisa. Deci fiindu că din aceste nici secretarul meu nu póte sè lipsésca, este naturalu că el trebuie sè aiba unu esterioru convenabilu. Iéta dara caus'a pentru care am fost silita sè ceru dela concurenti si fotografia.

Rinaldo sciea bine, că acésta e o mare minciuna, dar se prefacù si el, dicêndu-si : „Las' că nu me vei întrece tu pe mine!“

Apoi adause cu voce nalta :

— Astfel dara me temu, că — judecându dupa esterioru — nu voiú avé onórea sè obtínu graşiosul favoru al dvóstre.

— Motivul, că dintre atâtia concurenti numai dvóstre ati pututu trece pragul acestei usi, dóra ve va puté linisci.

— Dna contessa, ve multiamescu !

— Pe scurtu, — continuà ea cu unu surisu cochetu, — dvóstre îmi conviniti. Condiţiunile mele se afla însemnate pe acésta hârtia. Pofiti a le ceti si apoi a-mi respunde, déca le primiti?

Rinaldo aruncà o privire asupra hârtiei, pe care o mânã femeiesca a scrisu în limb'a italiana dator'ia si léf'a secretarului.

— Le primescu, — respunse el italianesce, dupa ce le-a cetitu.

— Asiá dara învoiél'a e încheiata. De adi înainte veti fi în serviciul meu, si veti puté sè ve ocupati numai decât apartamentul.

— Îmi voiú dá tóta silinti'a sè corespundu aşteptãrilor dvóstre, si me voiú simtí fórté fericitu, de cumva nu ve veti însielá în mine.

Si dupa aceste el se scolà, sarutà mân'a viitórei sale dómne, si se departà.

Înca în diu'a aceea se instalà în departamentul seu, îsi ocupà funcţiunea, si nu peste multu el se duse în caletoria cu contess'a, care doria sè-si védia patri'a, unde nu fusese de când s'a maritatu.

Rinaldo nu se duse bucurosu, căci afara de suvenirile copilariei sale, el lasase în Italia si alte amintiri, cari faceau, că nu atât el sè se dorésca acolo, cât altii sè-l poftésca a-l revedé. Dar în sîrşit de sila bucurosu, si travestitu cu totul, el însotí pe stapân'a sa.

Se întielege de sine, că gurele rele începura a nascoci fel de fel de istorii picante, cam compromitiétore pentru contess'a. Pe noi înse nu ne privesce a scrutá, déca acele au avutu ceva temeiu séu ba. Nici nu o vom urmari în caletori'a sa, ci vom continuá firul naraţiunii nóstre cu siese luni mai târziu, când contess'a se rentórese din caletori'a sa.

Erá sezonul balurilor. Ambasadorul Rusiei dete unu balu stralucitu, unde luà parte o lume fórté eleganta. Marquis'a de Vadeque, nascut'a contessa de Montedoro, asemenea fu invitata, iéra ea mijloci o invitaţiune si pentru secretariul seu.

Rinaldo conversá cu contess'a, când de odata aparù unu husaru. Rinaldo îl recunoscu si tresari. Erá acelu oficieru, cu care deja convenise de dóue ori : în Engliter'a la patul unei bolnave betrâne magiare, si în Africa unde erá sè-i deslarveze.

Rinaldo vediêndu pericolul ce-l amenintiá, voiá sè fuga numai decât, cu atât mai vèrtos căci ei se aflau într'unu salonu lateralu, de unde mai usioru putea sè se facea nevedîutu.

Înse husarul, carele într'aceste conversá cu dóue

dame dela o alta mésa, zarì si dènsul pe Rinaldo, si asemene tresari.

El nu recunoscù îndata pe Rinaldo, înse figur'a lui i pare suspecta, si vedièndu că acesta vré sè fuga, se întari în presupunerea sa, că trebue sè fía persón'a pe care o gâdesce el.

Deci alergà spre usiã, si stându înaintea lui Rinaldo, îl oprì dîcèndu :

— Stai locului, căci acuma nu mai poti scapá !

(Va urmá.)

Serenad'a.

e du, cântare ratacita
Pe aripi de amoru,
Si la ferést'a-i favorita
Patrunda 'ncetisîoru !

De-o vei gnsí, dormindu în pace,
Pe buze cu 'n surisu
Si urmarindu pe-a celu ce-i place
În dulcele seu visu.

Tu lângã dèns'a te opresce,
Ah ! numai unu minutu,
Si tainicu, tainicu i sîoptesce
Unu nume cunoscutu.

Si-apoi suprema armonia
A sufletului meu !
La ceru te 'naltia cu mãndria
Si mori în Dumnedîeu !

Înse murindu colo 'ntre stele,
Aprinde înc' o stea,
Sè fía dorul vietîei mele
Ce arde pentru ea !

Si când din visu-i deşteptata,
La ceru ea s'a uitá,
Pe ceru sè-si védia reflectata
Divina fact'a sa.

Sè véda 'n cartea nesfèrsirei
Sub tronu dumnedieescu,
Înscrisu cu pén'a nemurirei
Cuvèntul : te iubescu !

Iér déc' acestu cuvèntu din stele
Nu-l va sîopti si ea,
Sè móra dorul vietîei mele
Sè-mi cada stéu'a mea !

DIMITRIE PETRINO.

Aerul ca nutrire pentru omu.

— De dr. Brunetti. —

(Urmare si fine.)

Déca cercetéza cineva elemintele cari compun poporaţiunea unui orasiu, va vedé că diferitele persóne, cari locuiescu sub o aceeaşi clima si se nutrescu în acelaşi modu, se deosebescu fòrte multu în moravurile, deprinderile si obiceiurile lor.

E bine, acésta diferentia trebue sè se atribuie modulului cum sînt asiediate casele, pentru că într'ensele individul primesce lecţiunile vietîei sociale, pe cari are sè le aplice 'n cursul carierei sale.

În genere, progresele sciintiei, aplicate la vietîa colectiva a individelor, n'a mersu în proporţiune cu progresele igienei : cea din urma a remasu cu mai multe secle 'n urma, în privintîa caselor. Construcţiunile moderne urméza legile economiei : ori-cine cauta sè profite cât se va puté mai multu chiar de terèmul caselor destinate locuintei personale, si vré sè aiba cât mai multe camere. D'ací resulta, că numerul despartirilor împedeca aerul sè circule liberu sîu mai bine i pune pedici. Apoi, afara de despartirile din nauntru, mobilele ocupa unu spatiu considerabilu. Astfel o casa de moda se afla într'o stare demna de compatimire în privintîa cantitãti aerului necesariu pentru 'ntretînera vietîei celor ce locuiescu în ea.

Mai e si o alta deprindere rea : în genere, cá camere de culcatu, s'alegu cele mai mici, cele mai putîn espuse curintelui aerului si cari au mai putîne ferestre, apoi se punu într'ensele o multîme de mobile, pe cari usul le-a facutu neaparate. Astfel gramadita, camer'a se micşoreza fòrte, si prin urmare se micşoreza si cantitatea aerului ce are sè serve alimentarea nopturna a plumanilor. Nu numai atât : sér'a cei mai multi obicînuescu a 'nchide ferestrele si usiele camerelor de culcare, astfel în cât circulaţiunea aerului devine cu totul imposibile în timpul somnului. Omul nu trebue sè uite de locu, că spre a traí, are necesitate, pe fia-care óra, de 8 pâna la 10 metrii cubici de aeru. O camera de culcatu, în condiţiunile aretate mai sus, nu póte sè contie cantitatea de aeru neaparata pentru respiraţiune în timpul noptii. Astfel, renoirea aerului ce serva la respiraţiune se face fòrte anevoie, prin óre-cari mici crepaturi de pe la usi séu ferestre, dar trebue sè se faca, căci în casu contrariu, consecintîa va fi asficiã.

Din cele ce precedu resulta, că omul, în timpul somnului, respira unu aeru vitiosu si reu-facatoru, care, pe nesimtîte, otravesce sângele, fãra cá cineva sè se gâdèasca la acésta, că dobândesce bóle mai multu séu mai putînu grave, pe cari le atribue unor cause recinte, pe când ele sînt capetate deja de multu si s'au produsu în timpul repausului de nópte. În genere, mai tuturor le e frica de aeru, se temu sè lase ferestrele deschise în timpul somnului, si cu tóte astea de câte-ori n'audîmu pe bolnavi dîcèndu c'au recitu ? Aerul nu póte bolnavi pe nimeni, precum nici ap'a marii nu bolnavesce pescii cari traiescu într'èns'a. Pescii moru, când ap'a marii nu mai e 'n starea-i normala, séu când, dintr'o cauza óre-care, neputèndu circula liberu, se strica si-si perde proprietãtîle fisiologice. Unu esemplu, a cărui esperintia o póte face ori-cine, va fi d'a-junsu că sè probeze adevèrul acestei aserţiuni : sè se puie câtiva pesci într'o cantitate limitata de apa de mare, si, déca pe fia-care dî nu se va premeni ap'a, pescii vor muri. Acelasi faptu se repeta si pentru animalele ce respira aeru, căci acestu fluidu se asémèna cu ligidul despre care vorbiramu, astfel că, déca nu premenimu aerul din case, vietîa devine imposibila. Aerul si ap'a se strica când stau închise într'unu locu, cu deosebire, că aerul se vitiéza si mai multu de cât ap'a.

Acésta fiindu proprietatea constitutiva a aerului, trebue sè se ié precauţiunile cele mai minuţioase pentru sicur'a premenire a acestui fluidu în case, si mai cu deosebire 'n casele destinate pentru dormitu. Cá sè cunòscemu déca aerul din casa e bunu, natura a datu omului unu aerometru specialu : simtiul mirosului.

Prin urmare se se viziteze camerele în toate colțiulețele, și deca se constata o esalațiune care atinge mirosul, e necesaru se se distruga focarul mefiticu și se se deschidă toate ferestrele camerei, spre a se renoi aerul. Că se facemu locuințele igienice, trebuescu luate mai multe precațiuni: în toate casele sunt dulapuri închise de mai multe zile, ce contînu unu volume

de aeru, care, stându multu timpu închisu, se vitiéza, și, când le deschidemu, aceste dulapuri lasa ôre-care cantitate de aeru ce vitiéza și atmosfer'a camerelor. Nimicu dar mai simplu de cât se se renoiésca acestu fluidu, deschidîndu-se la doue séu trei zile dulapurile, spre a stabili unu curinte de aeru.

(„Românul“.)

S A L O N U.

Calindarul septemânei.

Dumin.	25	7	G. 27 d. R. 13 Luca. s. m. Ecaterina.
Luni	26	8	cc. pp. Alipiu, Nicon, Stilian, Iacov.
Marti	27	9	s. m. m. Iacov Pers., c. Pinufriu.
Mercuri	28	10	ss. mm. Stefan N., Irinarch, Ieroteu.
Joi	29	11	ss. mm. Paramon, Filumen, Urvan.
Vineri	30	12	s. ap. Andreiu, s. p. Frumentiu.
Samb.	1	13	pr. Naum, c. Filaret, s. m. Anania.

Statutele Societății de cultura Macedo-româna.

Art. I. Societatea de cultura Macedo-româna are de scopu:

a) A respândi prin școli, începîndu dela cele primare, în limb'a româna, învetiatura între locuitorii Români de peste Dunare și de peste Balcani;

b) A starui pentru bun'a stare a bisericilor comunităților românesci, de a drépt'a Dunarei și de peste Balcani;

c) A priveghia mersul școlélor existente în aceeași parte și a lucră la îmbunatațirea lor sporitoare;

d) A le dotă cu carti, bibliotece, aparate. A întreprinde ênsasi și a îndemnă editarea de cărți pentru Români din acele părți.

Art. II. Societ. de cultura Macedo-româna va puté primi legaturi și donațiuni, ce i se vor face de bine-voitorii Românilor transdanubieni.

Art. III. Soc. de cultura Macedo-româna va fi datóre veghia și a starui pentru că ori ce donațiune séu legatu, chiar anteriormente facute constituirii societății, se nu se distraga dela donați'a lor, ci se se aduca întocmai la îndeplinire, dupa vointi'a testatorilor și donatorilor.

Art. IV. Soc. de cultura Macedo-româna se va silî a aduce buna învoire între diversele națiuni conlocuitoare între Români de peste Dunare și Balcani, facîndu-le prin presa și prin misiuni și cu ori ce mijlôce a întielege, că salvarea comuna este asigurata numai dela înfratirea sincera, ier nu dela persecutarea reciproca, nici prin tendintie fatale de desnaționalizare mutuala.

Art. V. Fie-cine pôte deveni membru societății de cultura Macedo-româna, facîndu cerere pentru acésta comitetului societății.

Art. VI. Fia-care membru este obligatu la o cotisațiune de 40 lei pe anu, platiti dupa vointia, séu înainte séu anticipativu pe trimestru.

Art. VII. Persón'a care donéza societății fonduri mai mari de cât 1000 lei (o mie) lei noi, se declara membru fundatoru al societății.

Art. VIII. Administrațiunea soc. în vedere cu scopurile sale, este încredintata unui consiliu compus din 35 membri alesi dintre membrii societății, pe unu periodu de 3 ani.

Art. IX. Alegerea consiliului se face la fia-care trei ani în ziua de 15 octombre, cu ori câti membrii vor fi presenti, dupa prealabile convocare publicata celu puțin prin trei jurnale române.

Art. X. Consiliul ales numesce imediatu din sinul seu, îndata dupa constituirea sa unu comitetu compusu din trei membrii, pentru conducerea afacerilor societății.

Durat'a funcționării membrilor din acestu comitetu este legata cu acea a însuși consiliului.

Art. XI. Unu regulamentu elaboratu de consiliu va determină atribuțiunile consiliului și ale comitetului.

Art. XII. Consiliul va ține șiedintia de câte ori va fi inviatu de comitetu, iera la 10 octombre și 10 maiu se va adună în șiedintia fără nici o convocare speciala, spre a se ocupă de lucrările societății și a cercetă despre mersul acestor lucrări, sub conducerea comitetului dirigentu.

Art. XIII. Comitetul se aduna de câte ori trebuint'a cere, dar negreșitu odata pe luna la 30 a fiecarei lune.

Art. XIV. La 15 octombre a fiecărui anu se va ține o adunare generala a tuturor membrilor societății, anunciându-se acésta și prin foile române.

Acésta adunare asculta darea de séma a consiliului și alege (la fia-care trei ani) pe membrii lui, ori și în fia-care anu înlocuesce pe cei cari din unu motivu plausibilu au lipsitu dela îndatorire.

Art. XV. Consiliul pôte convocă adunării generale și la alte date, dupa trebuintiele societății.

Art. XVI. Fondurile societ. se constitué din:

- Cotisarea membrilor;
- Subvențiuni, legaturi, donațiuni.

Art. XVII. Consiliul ficséza budgetele fiecarui anu, dupa care comitetul se conduce la lucrările sale.

Consiliul primesce dela comitetu dare de séma annuala de modul întrebuintării fondurilor și la rëndul seu o da și în cunoscint'a adunării generale dela 15 octombre.

Art. XVIII. Presiedintele consiliului este și presiedinte adunării generale a societ. Acésta înse alege la fia-care sesiune a sa mai multi vice-presiedinti și secretari.

Art. XIX. Pentru prim'a data alegerea membrilor consiliului societății și ai comitetului dirigentu se va face cu derogare dela datele ficsate la articolii de mai sus din acestu statutu. Asemenea și dat'a primei adunări generale o va ficsá consiliul societății.

Art. XX. Statutele de fația, supuse de consiliu aprobării guvernului Românu, nu se potu modifică de cât de adunarea generala și numai asupra unei cereri a consiliului, întemeiata pe esperientia de 3 ani de funcționare.

P u n c t u.

În sal'a unui tribunalu din Bavari'a.

Judecatorul: Se se întroduca unu martoru!

(Gendarmul ese si introduce pe unu omu.) Cum te chiama?

— Pavel.

Judecatorul : Nu esti în ceva legatura de rude-
nia cu acusatul, séu nu esti în serviciul seu?

Pavel : Eu? Cu acestia? Nu mi-ar placé. Dar
cum ai si pututu cugetá asiá ceva, dle judecatoru?

Judecatoru : Te oprescu de a vorbi de aceste. Re-
dica-ti mân'a si jóra!

Pavel : Dar pentru ce?

Judecatorul : (se scóla mánios.) De vei mai cu-
tezá sée vorbesci, te voiú închide. (Pavel își redica mâ-
nile si jóra, dupa judecatorul, cá va spune numai ade-
verul.) E bine, ce ai de spusu.

Pavel : Ve saluta domnul colonelu si ve invita
pe séra la cina.

*

Pe malul mării la Havre se preumblá unu ma-
trozu. Vis-à-vis de el vine unu ovreu. Matrozul abiá
îl zaresce, sare spre el si i trage o sânta palma.

— Ce obraznicia e acést'a? — strigá palmitul,
— eu nici nu te cunosc!

— Voi ati ristignitu pe Isus Cristos, — dice ma-
trozulu cu dispretiu.

— Dar de atunce au trecutu 1879 ani.

— N'am ce-ti face, — raspunde matrozul, — eu
numai eri aflai acést'a.

*

Într'unu diuaru óre-care s'a publicatu urmatoriul
anunciu :

„Eri s'a gasitu în piatia o marama mare alba,
cu vergi rošie. Proprietarés'a o póte capetá la capita-
natu, — déca va spune colórea maramei.

Înaintea unui restaurantu, care-si perdú re-
numele.

Unu caletoru trece si cetindu firm'a, dice sotiu-
lui seu :

— Aice amu mâncatu asiá de bine acuma-su
doi ani.

— Da, înse de atunce a trecutu unu timpu înde-
lungatu.

*

— De ce esti tristu, Arcadie?

— E bolnava socra-mea.

— Nu te teme! Se va vindecá.

— Tocmai de acést'a me temu!

Cronic'a lumiei.

Diet'a se ocupa cu regularea unor soiuri de dàri.
Dàrile de lucs, introduse prin art. de lege XXVI din
1875, precum : darea pentru servitori, carutie, cai, bi-
liardu si localitàti pentru jocu de carti etc. tóte sau
stersu. Cá rebonificare pentru aceste, a crescutu darea
de petroleu, si percentele dela câstigurile pe loteria sa
urcatu dela 10% la 15%.

Cas'a magnatilor a primitu proiectul de lege
referitoriu la miliția si votatu prin cas'a deputatilor
fára modificare. Singuru baronul Prónay a vorbitu
contra, accentuându interesul de a avea miliția propria
si urgintia de a-se despartí miliția unгурésca de cea
comuna, atât din punctu de vedere naționalu cât si fi-
nancialu si politicu.

Englesii cu zulusii totu n'au mai finitu luptele.
Sir Gernes Wolseley a tramisu lui Secocoeni, capu al
unui tribu de zulusi, niște condițiuni, invitându-l a ca-
pitulá; înse Secocoeni a respinsu aceste condițiuni, si
astfel Wolseley afla necesaru cá în contra lui sée în-

cépa resboiu. Rescól'a boerilor duréza în continuu si
totu se respândesce, dēnsii ieu pretotindene cu forti'a
pravul de pușca din magazinele englesilor, dar totu-
odata si platescu pretiul. Englesii aștepta în totu mo-
mentul erumperea revoluțiunii în Transvaal. În tóte
partile se facu tabere, si englesii tramitu pruncii si co-
pii în locuri sigure.

Angli'a si Persi'a la primavéra voiescu sée ocu-
pe Heraratul. Russi'a înse voiesce sée împedece acést'a,
si înca de acuma a începutu sée faca contra-pregatiri.
Asiá dara si acolo ne putemu așteptá la unu nou
resboiu.

În Irlanda se tînu meetinguri, unde se aduna
bani pentru aperiarea naționala în contra englesilor.
Englesii înse respundu, cá irlandesii n'au causa d'a se
plânge, căci acolo esiste perfecta egalitate de religiuni,
si cá dēnsii deja au si universitate. Într'aceea guvernul
englesu a câstigatu pe partea sa pe episcopii din Ir-
landa, cari apoi si parasira causa poporului.

La Constantinopolu desoluțiunea se ivesce pe
di ce merge mai înspaimântatoru. Sultanul si Port'a
se afla în cea mai mare încurcatura financiala. La ser-
batórea Curban-Bairam s'au facutu cele mai mari for-
tiári, pentru cá sée se póta platí vr'o sumulit'ia bietilor
impiegati ai statului. Nimene nu-si mai póte capetá
plat'a, numai Ozman pasia, carele are 42,000 franci pe
luna. Se 'ntielege de sine, cá starea acést'a nu mai póte
sée dureze timpu îndelungatu.

Principele Jeronim Napoleon a facutu visita îm-
peratesei Eugenia pe timpul trecerei ei la Paris. Se
dice, cá imperatés'a i-a promisú a-l însciintá despre
timpul rentórcerii sale. Acést'a convorbire a facutu
buna impresiune asupra bonapartistilor.

Despre neputint'a armatei ruse diuarul „Ti-
mes“ publica unu articolu lungu, si dreptu autoritate
invóca si pe generalul Moltke, carele ar fi dísu, cá
Germani'a si fára aliati ar fi în stare a purtá resboiu
de odata în contra Russiei si Franciei, în contra ace-
tei din urma înse numai unu resboiu de aperia. Dice
mai departe, cá muscalii nici odata n'aru fi ocupatu
Plevna, fára ajutorul Románilor, si cá Austri'a singu-
ra ar fi în stare sée învinga Rusia. Rusia numai s'a pre-
facutu, cá voiesce sée atace Germani'a, sperându a puté
sée isoleze astfel Austri'a.

La universitátile din Russi'a studentilor nu li
e permisú sée deie óre private fára iertarea curatorului.
Totu odata sânt opriti d'a purtá pantaloni largi, si
calciuni luciate.

Albanesii si muntenegrii nu se mai potú în-
tielege în privint'a regulării hotarelor. Albanesii nu
vreu sée se supuna odata cu capul dispozițiunilor tra-
tatului din Berlin, si se opunu cu forti'a ocupațiunii
muntenegrinilor. Din causa acést'a Port'a a tramisu
niște trupe la Guisinye, spre a restabilí acolo ordinea
si pacea, — de cumva va fi cu putintia.

Adunarea naționala din Sofi'a a si apucatu pe
calea opozițiunii menite de a trēntí guvernul. Ea a vo-
tatu nencredere guvernului, în urmarea acesteia apoi
ministeriul si-a datu dimisiunea, care a si fost primita
de cátra principele, însarcinându pe Karawaloff cu
compunerea cabinetului.

Literatura si arti.

Reuniunea romána de cântári din Sibiu a
arangiatu la 18/30 nov. unu concertu fórté interesantu.
Program'a fu compusa astfel : „Mandolinata“, de E.
Paladilhe, esecutata de choru; Scene de ballet, de Be-
riot, solo de violina cu acompaniamentu de pianu;

Vêrful cu doru, balada națională în 3 părți, textul de F. de Laroc, music'a de Z. Lubicz.

Concursu literaru. Ministerul cultelor si al instrucțiunii publice din Români'a face în „Monitorul“ următoarea publicațiune : Concursul între autorii de cărți didactice, ce în conformitate cu art. 18 din legea instrucțiunii, s'a publicat în anul curinte, pentru elaborarea de oamdata a unui abecedaru, unei cărți de lectură si a unei prescurtări de istori'a Românilor, necesare elevilor si elevelor din școlile primare de ambe secse, ministerul audîndu pe consiliul permanentu de instrucțiune, amâna tînerea acelu concursu pe diu'a de 15 marte 1880, pâna când manuscrisele deja înaintate spre acestu scopu de diferiti autori se vor pastrá la ministeru, putîndu dlor si a le reluá înapoi dupa cerere, spre a le îmbunatatí în aretatul terminu si a le presintă din nou.

Albumul-diuaru, care se va publicá la Paris în folosul înundatilor din Spani'a, va aparé la 11 dec. si va purtá titlul : „Paris-Murcia“. Va fi o adeverata opera de arta prin desemnurile si gravurile sale, precum si prin interesant'a si curios'a colecțiune de autografe ce va continé. Pe lînga autografele suveranilor europeni si ale înnaltelor persóne politice, va mai continé lucrári de Victor Hugo, Gambetta, Grévy, Girardin, Naquet, Canrobert, Gallifet, Al. Dumas, Emil Gounod, Edmond Adam, Octave Feuillet, C. A. Rosselli, Adelina Patti, Meilhac, Halévy, Wolf, Gondinet, Koning, Gréville. Lucrári artistice vor fi de Doré, Duran, Detaille, Neuville, Vibert, Cabanel, Gerome etc. Altetiele L. R. Domnul si Dómn'a României au binevoitu a tramite unu autografu spre a colaborá la acésta opera de binefacere. Asemene mai multi barbati de statu români, dintre cei mai ilustrati, si-au datu concursul lor.

Artile frumóse. Acést'a este, dupa cum cetimu în „Stéu'a Rom.“, inscripțiunea asiediată pe una din cele mai mari si mai frumóse cladiri din Iasi. Este localul celu nou în care s'a instalatu Pinacotec'a, colecțiunea de statue si școl'a de Bele-Arte. În diece mari salóne din etagiul de sus sînt asiediate tablourile clasificate dupa diferite școli. E o bogata colecțiune de tablouri vechi si noue. În etagiul de jos sînt asiediate statuele antice, reproduceri în gipsu dupa cele mai celebre. Arip'a drepta a edificiului este ocupata de școl'a de Bele-Arte, compusa din trei ateliere.

O drama noua s'a jucat de curênd în teatrul naționalu din Bucuresci, sub titlul : „Amoru si patriotismu“, de I. G. Ciupagia. Dl Ciupagia — scrie dl Fr. Dané în „Românul“ — cunoște dílele de repausu al câmpului de bataia. Când tunul tace, oficierii se strîngu în cortu si începu a vorbí de tíera, de familia, de prieteni, de totu ce iubescu si e departe. Dar o lovitura de pușca vine sè întrerupa amintirile frumóse si fia-care luáundu-si armele, alérga la postulu seu de lupta. Si, odata lupt'a terminata, toti se aduna din nou — toti cei ce au ramas — si convorbirile reîncepu din nou întrerupte prin o noua chiamare. Asiá merge si pies'a dsale. Nu e o scena, care sè aiba timpul de a se sfêrși. Pușcile detuna, trîmbítele cînta, armele defiléza, si, în scomotul acesta, spiritele pectatorilor se perdu, pies'a dispere.

„Der Române als Jäger“, sub titlul acesta dl Petru Borosteanu a publicatu la Reșiti'a în traducere germâna interesant'a schiti'a „Vênatorul Românu“ din „Memoriul“ dlui Iosif Sterca Siulutiu de Carpenist.

O piesa noua. Cetimu în „Bin. Publ.“, cá artistul dramaticu dela teatrul naționalu din Bucuresci, dl

I. Panu, a scrisu o piesa originala sub titlul „Mosiu Danila“, care se va jucá în curênd.

Nóua piesa musicala româna. La Galati se afla de vëndiare o romantia frumósa : „Ursit'a mea“, pentru pianu, de Gr. Ventura.

În editur'a Táboorszky si Parsch în Budapesta a aparutu : „Fekete szem éjszakája“ si „Három rózsza egy sorjában mind piros“ cîntece populare întocmite pentru fortepianu de Iuliana Kóvér, pretiul 60 cr. — Mai departe „In der Hinterbrühl“ polca pentru fortepianu de Vilelmu Rosenzweig, pretiul 50 cr.

Dinaristicu. Fóia artistica „Lir'a Româna“, care erá sè apară la 15 nov. st. v. în Bucuresci, va aparé numai la finea lunei, din cauza cá n'au sositu înca lucrările de arte (póte cá nici abonantii) cari se esecuta la Paris. „Fóia Societătii Concordia Româna“, dupa o durata scurta a încetatu, din cauza cá pentru lucruri de aceste nu este înca publicu la Bucuresci.

Biserica si scola.

Dieces'a Orádii-mari. De curênd se facura urmátorele mutári : preotul din Hodisiu Ilie Turdeanu s'a numitu administratoru la Vetisiu, la Hodisiu s'a dispusu nou-chirotonitul Ludovicu Marcusiu ; preotul din Ghete I. Nesiu fu numitu professoru preparandialu în Oradea-mare, la Ghete s'a dispusu fostul capelanu de Leta-mare Augustinu Egri, iér la Leta-mare s'a numitu capelanu nou-chirotonitul Vas. Nechi ; la catedrala s'a numitu capelanu nou-chirotonitul G. Popu.

Pentru bisericile din Dobrogea de tóte riturile ministrul de interne al României a propusu si consiliul de ministri a otarítu a se acordá sum'a de 17,000 lei.

Dieces'a Aradului. În timpul din urma s'a chirotonitu întru preoti urmatorii teologi absoluti : Sim. Filipu pentru capelan'i'a din Lugasiul de sus, protopresbiteratul Pestesiului ; Dumitru Mihutiú pentru parochi'a din Hassiasiu, protopresbiteratul Hassiasiu-lui ; si Filimon Jurca pentru parochi'a din Hidisiulu Nandu, protopresbiteratul Pomezului. (Bis. si Școl'a.)

Propaganda pentru catolicismu în Bosni'a. Diuarul „Srbski Narod“ din Neoplanta scrie, cá amplotatii croati din Bosni'a, în interesul elementului croatu, facu propaganda în poporațiunea gr. or. si mohamedana de acolo pentru respândirea catolicismului. Ei umbla în Seraievo din casa în casa si înscriu poporul în societatea Stlui Jeronim, înfiint'ata în folosul religiiunilor catolice, si numai decát împartu membrilor cărți croate. Se díce, cá ênsusi metropolitul gr. or. Autim e membru acestei societati. Școlile sêrbe asemene se provedu cu cărți de școl'a scrise în limb'a croata, iér cele cu litere cirilice se confíșca.

Societati si institute.

Reuniunea femeilor române din Iasi tînú adunarea sa generala în 8/20 nov., fiindu la ordinea dílei : espunerea stării anuale a societătii facuta de comitetu, espunerea situațiunii financiare facuta de casiera, si numirea unei comisiuni financiare. Presiedent'a comitetului e dn'a Elena Marzescu.

„Binefacerea“. Asiá se numesce o societate filantropica, înfiint'ata la Pétra în Români'a. Comitetul acestei Societati, precum cetimu în „Cor. Prov.“, a tînutu siediint'ia la 3/15 nov., sub presiediint'ia dnei Elena C. Andriesiu, vice-presiedent'a. Dsiór'a Angela Cammer, secretar'a comitetului, a adunatu o suma de 60 fr. 60 cent. pentru ajutorarea unui orbu, pentru cá sè póta merge la Bucuresci spre operare.

O nouă societate musicală română s'a formatu de curând. Acést'a, la Piétr'a, în Români'a, si sub numirea „Lir'a“. Scopul ei este : a se introduce în societate studiul musicalu, formându-se pentru amatorii de a studiá music'a, o școlá atât pentru music'a vocala, cât si pentru cea instrumentala ; a se cultivá music'a naționala ; a se procurá Societătii distracțiunii, prin serate musicale, ce se vor dá de către membrii acestei societăți.

Museu industrialu în Brașov. Camer'a comerciala si industriala din Brașov a începutu să facă niște pregătiri pentru înființarea unui museu industrialu, care ar cuprinde obiectele de industria din partea sud-ostica a Transilvaniei. Conform planului de înființare, museul ar fi condusu de către unu comitetu de diece membrii, alesi prin reprezentanți'a comunala a orașului Brașov, si supraveghiarea s'ar concrede consiliului municipalu de acolo. Spesele de înființare s'aru suportá de către camer'a comerciala si industriala si de către municipalitate ; afara de acést'a, comitatele si orașele învecinate, precum si guvernul s'aru invitá a contribui.

Societatea studentilor în medicina la București a înăguratu în duminică trecuta cabinetul seu de lectura. Cu acésta ocaziune presedintele vorbi despre importanți'a cabinetului de lectura pentru studentii.

Liga în contra jidanilor. Deputatul magiáru Victor Istóczy, cunoscutul contraru al jidanilor, voiesce să formeze si în Ungaria, dupa modelul celei din Germani'a, o liga în contra respândirii jidanilor pe toate terenurile. Spre acestu scopu, se dice, dēnsul a si facutu unu apelu către deputati, invitân lu-i la o consultare. De cumva nu s'ar publicá numele membrilor, s'aru aflá multi ; dar asiá — ce vor dice creditorii ?

Ce e nou ?

George Asachi. Citimu în „Stafet'a“ din Iasi : Trista si uitata ca ori-ce și care amintesce despre memori'a acelor mari figuri române ce au ilustratu epoc'a lor, ziua de 12 nov., în care s'au împlinitu diece ani dela încetarea din viața a lui George Asachi, a trecut neobservata de aproape nime. O cruce de lemnu încovoiata spre pământu, unu grilaju putredu si înclinându în jos, niște ramure a unui arbore golu de frunzie, înconjura mormântul acelu ce în viața, a aprinsu facl'a luminei deschidându în orasiile Moldovei școli naționale de baeti si de fete, ce a pusu temel'i'a industriei prin înființarea celei atât tipografii, fabrica de hârtia, școlá de arte si meserii si a ridicatu cea atâtia flamura a diuaristiceii în acésta parte a României. Spiritul culturei si al progresului naționalu erá încarnatu în omul al caruia nume nici nu se mai aude astadi pronunțiându-se. Învetiátorului a două generații i se facea ieri, la 12 nov., dupa diece ani de uitare, rugaciuni pe mormântul seu dela biseric'a Patru-dieci de sfinti. Câțiva preoti întonara imnul funerar, la a caruia trista si monotona vibrare, unu singuru român venerabilu cetățeanu al Iasilor, unu școlaru al ilustrului învetiátoru asistá la acésta singuraticu si trista ceremonía, depuindu o cununa de siminocu si unu buchetu de flori pe mormântul bardului naționalității române. Recunoscinti'a muta, trista si solitara depunea pe mormântul marelui român două bune lacrimi din partea lui si . . . din partea acelor cari aveau datori'a să ia si ei parte la acésta funebra serbare, adeca . . . din partea Românilor din întreg'a Româniá !

Intrige de curte. Unu diuaru dela Paris publicat următoarea picantería de pe timpul petrecerii moștenitorului de tron al Rusiei si a soției sale la curtea din Berlin. Când împératul Vilelmu a facutu visita lui țiarevičiú, în palatul ambasadei, gasindu pe acestu singuru într'unu salonu, își deschise brățiile si esclamá : „Ce bine-mi pare, si cât de puțin am speratu să te mai pot vedé, nepóte !“ Țiarevičiú se parea cam confusu si pronunțiá numai acestu cuvântu : „Majestate !“ — „Asiá întielegu, că eu deja s'um betrânú“, — adause împératul suridându cu bonomia. Aceste cuvinte din urma le audi príncipes'a Dagmar, care tocmai întrá în salonu, si dice împératului, că abiá pare a fi de 50 ani. Împératul primi cu placere acestu complimentu si i sarutá de trei ori fruntea. A fost remarcabilu, dice acelu diuaru, că la prândiul datu în onórea parchiei moștenitoare de tron s'a conversatu numai frantiozesce. Acestu faptu este cu atât mai interesantu, căci — precum cetitorii „Familiei“ știu deja — dupa evenimentele din 1871 moștenitoru de tron al Rusiei oprise, că în curtea lui se se vorbésca germânesce. Pe timpul petrecerii sale în Berlin, nici cu el, nici cu soția sa, n'a vorbitu nime germânesce. Acésta e o curtoasiá, din care s'a pututu bine simți — ironi'a.

Mam'a imperatesei Eugenia, precum scriseramu în nrul trecut, a muritu. Dēns'a n'a fost de vr'o stare nalta. Tata-seu a fost negustoru si consulu englesu în Malaga. Copil'a spaniála-scoțiana fiindu foarte frumoșa, unu oficieru nobilu spaniolu s'a înamoratu de dēns'a. Acest'a a fost contele Montijo, carele apoi a muritu, lasându veduvei sale o avere frumoșa de două fete încântătoare. Regin'a Isabella a primi în curtea sa si le numi dame de onóre. Pe un'a o petí príncipele Alba, ier a două avú aspirațiuni mai înnalte, pe cari le si realizá, căci ajunsé împératés'a Franciei, dupa ce Napoleon III fu respinsu cá petítoru la mai multe curti. O tabla comemorativa însémna în Granada locul unde ea s'a nascutu. Dupa ce mam'a își maritá fiic'a atât de bine, se retrase în Spania, unde trăi pâna în zilele trecute.

Serbarea „Junimei“. „Curierul Balasan“ scrie : Sâmbata, 10/22 novembre a avutu locu la otelul de Europa din Iasi, a XVI-a serbare aniversara a societătii literare „Junimea“. Banchetul anualu prin care acésta societate își serbésca înființarea sa, a fost mai stralucitu de cât ori când, participându la dēnsul unu numeru considerabilu de membri atât din localitate, cât si veniti din București si din alte părți ale țerii precum dl es. T. Maiorescu, Th. Rosetti si alții. Déca s'ntemu bine informati 44 séu 45 de persoane erau întrunite la acésta serbare. Dintre membrii fundatori în numeru de 5, unu singuru erá absentu. Banchetul s'a prelungitu cu veselía pâna în nópte târziu.

Lupi în Petersburg. În septemân'a trecuta în Petersburg unu lupu a mersu ziua la miédiadi înaintea palatului împératescu. A mușcatu pe mai multi trecatori, si în urma ómenii l'au focatu în capu. În ziua următoare o turma întregá a împesuratu o móra în apropierea orașului ; morarul a împușcatu mai de multe ori între ei, si numai asiá i-a pututu pefugá.

Versatu negru în Români'a. „Timpului“ i scrie, că în catunul Glodul (com. Budisteni, jud. Muscelu,) catunu compusu de abiá 18 familie, a isbucnitu o bóla grozava, unu felu de versatu negru cu umflatura la gátu, care secera mai cu séma pe copii. În vre optu zile au muritu 9 copii ; numai într'o și au muritu 3.

Din comitatul Severin se scrie, că cineva pe acolo a latitu vestea, că de presinte Serbi'a este unu Eldorado, unde pamântul rodesce bine, dările sânt puține, legile blânde, și prin urmare acolo poporul pôte să traiască în îndestulirea cea mai mare. Se vorbesce, că în Globu-Craiovei vr'o 15 familie, iera în satele din giuru vr'o 40 de familie și-au vëndutu tôte ale lor, spre a se mutâ în Serbia.

Moșii ajunse la dobe. Diuarul oficialu publica anuniul de licitațiune relativu la moșile mari ale lui Petru Aczel, fostu comite supremu al Aradului. Pretiul de estimare al moșilor e 3.120,000 fl. Institutul de creditu ipotecaru ungurescu a datu pe aceste moșii unu împrumutu de 1.560,000 fl., din sum'a acest'a înse numai 268,873 fl. 46 cr. mai sânt de platitu; pentru asigurarea acestora se face licitațiunea. Întrég'a posesiune se va vinde în patru părți: pretiul dominiului de Borosiu-Ineu e 1.000,000 fl., al aceluia de Mocrea 250,000 fl., al Șiculei 1.360,000 fl., și al Têrnovei 510,000 fl. Licitațiunea se va tîne la 2 dec. an. c. (al doile terminu) la oficiul de carte funduala al judecatoriei reg. din Borosiu-Ineu.

Unu dilapidatoru de milióne. La asilul de orfani din Petersburg qilele trecute s'a descoperitu o dilapidare gigantică. Când adeca comisiunea voi să sconteze cass'a, în locu de patru milióne 500 de mii de ruble, a gasitu în ea numai cam 50,000 de ruble. Investigatiunea a scosu apoi la lumina, că dilapidarea s'a facutu de cătra Rubzow, cassarul orfelinatului, proprietaru de cinci case și mai multe milióne. Autoritatea a voitu să sequestreze casele, înse s'a constatat, că acele tôte sânt puse că hipoteca pentru alte datorii. Cassarul a fugitu în straietate.

Isvórele de petroleu în Maramuresiu. Amu scriu nu de multu în „Familia“, că în Maramuresiu s'au descoperitu niște isvóre de petroleu la Kôrösmeszó. De atunce cercetările au produsu resultatu bunu, căci la 8 l. tr. s'a descoperitu într'unu micu basenu vr'o 10 litre de petroleu. Sapările se continua cu diligintia și mai mare. Se spera unu succesu stralucitu.

Înmormântatu de viu. În satul Jasinovca în Russi'a s'a comisu o crima înspaimântătoare. Patru plugari înmormântara de viu pe al cincile, pentru că nu cumva să-i tradeze, că dânsii au furatu unu calu. Când, la dispozițiunea judecatoriei, cadavrul s'a desgropatu, nările și urechile i erau pline de sânge.

Nu sarutati câinii! A sarutâ câinii este pe cât de uritu, pe atâta și periculosu. Nu de multu o servitóre din Berlin, în urmarea unei astfel de sarutări, s'a bolnavitu foarte, căci din câne au trecutu în gur'a ei niște vermi. Totu din acésta cauza nu de multu o dama de pozițiune nalta din Berlin și-a perdutu unic'a copila de 22 ani.

Sciri scurte. Baile de auru dela Baitia lângă Deva, cari pân'acuma au fost a familiei Moldovanu, precum cetimu în „M. P.“, s'au vëndutu unui capitalistu americanu cu 109,000 fl. — În Maramuresiu la explorațiunea isvórelor de petroleu, s'a gasitu o cãra de pamântu, ceea ce este mai scumpa decât petroleul, se spera, că se va mai gasi. — **Di A. Tr. Laurianu,** restauratu deplinu în Viena, în septemân'a trecuta s'a rentorsu la Bucuresci, unde a fost primitu cu mare bucuria de cătra amicii, cunoscutii și stimatorii sei. — **Si acésta e reliquia!** Moștenitorulni de tron

al Russiei i s'a aretatu nu de multu la Stockholm o gramada de paie vechi, pe cari la 1838 țiarul de acuma a zacutu la porunc'a parintelui seu.

Suvenirea mortilor.

Redactorul diuarului „Times“ a muritu! John Tadeu Delane, care dela 1841 pâna la 1877, a fost capu-redactoru al diuariului „Times“, a muritu în sâmbet'a trecuta. „Times“ i-a facutu unu necrologu frumosu, în care descrie foarte interesantu ocupațiunea și respundiabilitatea cea obositóre a unui diuaru atât de mare. El a fost crescutu de micu pentru carier'a acest'a, de pe care s'a retrasu înainte cu doi ani.

Ghicitura de semne

de I. Bojor.

A || - *u-u X „o) i „o) u || ó-e,

A || - *u-u a „ || eu ;o) e ;

A || - *u-u - = e „eo) u „u,ioa-e

-) i - = u „u - eu a || o) u.

- i ; e - a = u □ i * e X „o) i „e „e

-) i - u e „a ; o) e - , u,

- i ; e - a = u □ i e - , i - u i □ - = e „e

„a || u „ || u = e iule - , u.

*e =) i □ o.

Terminul de deslegare e 17 decemvre. Că totu de-una, și de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei de siacu din nr. 85 :

Frumósa că o rosa erai în asta lume,

Copila graciósa, ce multu am adoratu ;

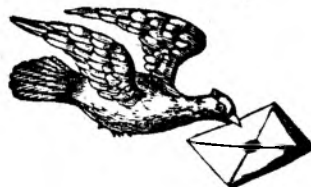
Îubiam că qile 'ntregi s'ascultu a tale glume,

S'adoru ochii tei negri și perul teu buclatu.

Bine au deslegat'o dómnele și domniórele : Emilia Popu n. Marcusiu, Fira Serafin, Rosa Bozanciu, Emilia Onciu n. Ciavoschi, Anastasia Borca, Iulia Manciu, Maria Popovicu, Elena Zachariu n. Daminescu, Sofia Peovicu, Smaranda Raclich, Eleonora Popu, Iulia Moldovanu, Amalia Popescu, Eufrosina Valeanu, Maria Popovicu.

Premiul 'a câștigatu domnió'r'a Eufrosina Valeanu.

Post'a Redacțiunii.

Novela. Amu pus'o pentru anul viitoru. Corespondintie și articoli de salonu putemu să publicămu și pân'atunce.

Greu mi-i, Dómne! Ba mai greu ni-i nóue, cari în tóta septemân'a trebuie să cetimu „încercări“ de aceste.

Dnei A. P. în G. „Picantari'a“ în adeveru este foarte picanta, și de siguru va fi cetita cu placere.

Varaticu. Ceremu scusele nóstre pentru neplacerea causata involuntaru.

Dsiórei L. G. în M. Nu veti așteptá multu. Se pôte că dóra deja în nrul din duminéc'a viitoare.

Sufla ventul! Ce pecatu, că n'a suflatu și versul dtale.

Îndreptare. Prin o regretabila gresiéla, sub poesi'a „Angerul meu“ din nr. 87 al foii nóstre, s'a semnatu numele „Eupracsia Ganea“, care nu este autóra ei. Deci acea subsemnare este a se îndreptá numai la inițialele. „E. G.“